

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1So/54/2013
Identifikačné číslo spisu:	7012201191
Dátum vydania rozhodnutia:	11.11.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Igor Belko
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:7012201191.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a z členov JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a JUDr. Ing. Miroslava Gavalca, PhD., v právnej veci navrhovateľky: G. M., bytom D. XX, X., proti odporkyni: Sociálna poisťovňa - ústredie, Ul. 29. augusta 8, Bratislava, o invalidný dôchodok, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 7Sd/72/2012-36 zo dňa 21. júna 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 7Sd/72/2012-36 zo dňa 21. júna 2013, p o t v r d z u j e.

Navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom uvedeným vo výroku tohto rozsudku potvrdil rozhodnutie č. XXX XXX XXXX 0 zo dňa 18. júna 2012, ktorým bola navrhovateľke podľa § 70 a § 71 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“) zamietnutá žiadosť o invalidný dôchodok. Zároveň nebola navrhovateľke priznaná náhrada trov konania.

Z odôvodnenia rozsudku krajského súdu vyplýva, že posudkoví lekári vo všetkých posudkoch zhodne konštatovali mieru poklesu vykonávať zárobkovú činnosť 35 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Ani predloženými lekárskymi nálezmi nebolo preukázané, že zdravotný stav navrhovateľky odôvodňuje vznik invalidity. Navrhovateľka preto nespĺňa jednu zo základných podmienok pre priznanie nároku na invalidný dôchodok spočívajúcu vo viac ako 40 % miere poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Napadnuté rozhodnutie je preto súladné so zákonom a zisteným skutkovým stavom. Krajský súd nezistil žiadne relevantné dôvody spochybňujúce zhodné závery posudkových lekárov o zdravotnom stave navrhovateľky pri posudzovaní jej invalidity.

Proti rozsudku podala navrhovateľka včas odvolanie ktorým namietala, že súd prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, pričom na základe zistených skutočností dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Navrhovala preto, aby odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvého stupňa vec

mu vrátil na ďalšie konanie. Podľa jej názoru sa prvostupňový súd nezaoberal otázkou nezákonnosti postupu odporkyne, resp. jej pracovníkov aj posudkových lekárov voči jej osobe a mal sa zaoberať aj diskrepanciou medzi posudkami a hrubej zmene argumentácie u toho istého posudkového lekára (posudok 01.06.2010 a 29.05.2012). Nesúhlasila s postupom oboch posudkových lekárov v hodnotení psychického ochorenia a dosahu ostatných diagnóz na jej psychiku. Podľa jej názoru mal prvostupňový súd nechať vypracovať nový odborný posudok o invalidite, resp. nechať vypracovať komparatívny posudok, ktorý by vyhodnotil správnosť záverov predchádzajúcich posudkov.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľky uviedla, že dôvody uvedené v odvolaní nepovažuje za opodstatnené. Pripomenula, že dokazovanie vo veciach sociálneho poistenia je zverené posudkovým lekárom sociálneho poistenia na účely súdneho i správneho konania. Trvala na tom, že navrhovateľka neuviedla žiadne nové skutočnosti, ktoré by spochybňovali úplnosť, objektivitu a presvedčivosť posudkov. Pochybnosti navrhovateľky o tom, že jej zdravotný stav nebol v konaní správne posúdený, sú vyvolané len jej subjektívnym presvedčením, čo nie je dôvod na spochybnenie správnosti skutkových zistení a záverov prijatých v konaní. Odborný lekárske posudok, z 1. júna 2010, na závery ktorého navrhovateľka poukazuje, nebol podkladom pre napadnuté rozhodnutie odporkyne z 18. júna 2012. Podľa odporkyne navrhovateľka v konaní nepreukázala, že by jej zdravotný stav bol zhoršený v rozsahu odôvodňujúcom vznik invalidity. Navrhovala preto rozhodnutie krajského súdu ako vecne správne potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s OSP v spojení s § 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 OSP a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z.) dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky nie je dôvodné. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 11. novembra 2014 po tom, čo deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. 1 a 3 OSP).

Podľa § 70 ods. 1 zákona poistenec má nárok na invalidný dôchodok, ak sa stal invalidný, získal počet rokov dôchodkového poistenia uvedený v § 72 a ku dňu vzniku invalidity nespĺňa podmienky nároku na starobný dôchodok alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok.

Podľa § 71 zákona je poistenec invalidný, ak pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou (ods. 1).

Pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje porovnaním telesnej schopnosti, duševnej schopnosti a zmyslovej schopnosti poistenca s dlhodobu nepriaznivým zdravotným stavom a telesnej, duševnej a zmyslovej schopnosti zdravej fyzickej osoby (ods. 3).

Pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje na základe lekárske správ a údajov zdravotnej dokumentácie a komplexných vyšetrení a ich záverov (ods. 4).

V konaní o preskúmanie rozhodnutí odporkyne o dávkach dôchodkového poistenia, v rámci ktorých sa rozhoduje o invalidnom dôchodku (§ 70 zákona), je nevyhnutnou požiadavkou dôsledne objasnený zdravotný stav žiadateľa o dávku z hľadiska určenia miery poklesu jeho schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

Vzhľadom na to, že posúdenie dlhodobosti nepriaznivého zdravotného stavu a jeho následkov na schopnosť občana vykonávať zárobkovú činnosť vyžaduje odborné lekárske znalosti, vo veciach sociálneho poistenia je dokazovanie v tomto smere zverené posudkovým lekárom sociálneho poistenia príslušnej pobočky resp. ústredia (§ 153 ods. 5 zákona).

Z obsahu pripojeného administratívneho spisu súd zistil, že zdravotný stav navrhovateľky bol prvýkrát

posudzovaný posudkovým lekárom sociálneho poistenia Sociálna poisťovňa, pobočka Košice dňa 1. júna 2010, na základe žiadosti o invalidný dôchodok zo dňa 19. mája 2010. Ako rozhodujúce zdravotné postihnutie boli určené Duševné choroby a poruchy správania V. 3. a, s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v porovnaní so zdravou fyzickou osobou 35 %. Podľa výroku posudku navrhovateľka nie je invalidná podľa § 71 ods. 1 zákona, lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav nemá pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Jej žiadosť o invalidný dôchodok bola preto zamietnutá.

Opätovne bol jej zdravotný stav posudzovaný dňa 29. mája 2012, na základe ďalšej žiadosti o invalidný dôchodok, posudkovým lekárom sociálneho poistenia Sociálna poisťovňa, pobočka Košice. Ako rozhodujúce zdravotné postihnutie boli určené Choroby podporného a pohybového aparátu XV. E 3. b) s mierou poklesu 35 %. Podľa výroku posudku navrhovateľka nie je invalidná podľa § 71 ods. 1 zákona, lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav nemá pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Rozhodnutím zo dňa 18. júna 2012 bola žiadosť navrhovateľky o invalidný dôchodok zamietnutá.

Zdravotný stav navrhovateľky bol posúdený dňa 8. októbra 2012, na základe konania o opravnom prostriedku zo dňa 19. júla 2012 proti rozhodnutiu zo dňa 18. júna 2012, posudkovým lekárom sociálneho poistenia Sociálna poisťovňa ústredie, vysunuté pracovisko v Košiciach, s rovnakým záverom ako pri predchádzajúcom posudzovaní, t.j. že nie je invalidná podľa § 71 ods. 1 zákona, lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav nemá pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Zdravotný stav navrhovateľky bol znova posudzovaný dňa 27. februára 2013, na základe dožiadania krajského súdu z dôvodu neuznania invalidity na žiadosť poistenca o invalidný dôchodok, posudkovým lekárom sociálneho poistenia Sociálna poisťovňa ústredie, vysunuté pracovisko v Košiciach. Aj tu dospel posudkový lekár k rovnakému záveru, ako v predchádzajúcich dvoch posudkoch.

Krajský súd následne vydal napadnutý rozsudok, ktorým rozhodnutie odporkyne zo dňa 18. júna 2012.

Odvolací súd sa stotožnil so skutkovými a právnymi dôvodmi rozsudku krajského súdu, ktorý po preskúmaní napadnutého rozhodnutia odporkyne postupom podľa § 250q ods. 2 OSP rozhodnutie odporkyne potvrdil.

Podľa názoru odvolacieho súdu, je z postupu krajského súdu zrejmé, že dôsledne skúmal, či závery podaných posudkov majú podklad v lekárskejších nálezoch a vyšetreniach všetkých zdravotných problémov, ktoré navrhovateľka udávala, najmä tých, ktoré sú z objektívneho hľadiska spôsobilé znižovať pracovný potenciál. Krajský súd preto nepochybil, ak na základe výsledkov vykonaného dokazovania považoval rozhodnutie odporkyne za správne a odvolaniu navrhovateľky nevyhovelo.

Navrhovateľka nepredložila v odvolacom konaní žiaden dôkaz, ktorý by tento záver spochybňoval, alebo ktorý by nasvedčoval inému rozsahu zdravotného poškodenia, ako bol ustálený. Neuvedla nič nové, čím by sa posudkoví lekári sociálneho poistenia nebolí zaoberali. Pochybnosti navrhovateľky o tom, že jej zdravotný stav nebol v konaní správne posúdený, preto súd považoval za nedôvodné, vyvolané len jej subjektívnym presvedčením, čo nie je dôvod na spochybnenie správnosti skutkových zistení a záverov prijatých v konaní. Posudky posudkových lekárov predložené v konaní sú z hľadiska skutkového úplné, dostatočne podložené odbornými vyšetreniami a nálezmi, ako aj zdravotnou dokumentáciou, sú bez nejasností a vnútorných rozporov a vo svojich záveroch sa zhodujú. Nebol preto daný dôvod na ďalšie dokazovanie. Ak by sa však v budúcnosti zdravotný stav navrhovateľky zhoršil, nič jej nebráni opätovne podať žiadosť o prehodnotenie jej zdravotného stavu.

Posudky vypracované v tomto správnom konaní dospeli k rovnakým záverom, skutočnosť, že v posudku z roku 2010 sú iné závery, nie je pre toto aktuálne konanie relevantná. Podľa posudku z roku 2010 bolo rozhodnuté tak, že žiadosť navrhovateľky o invalidný dôchodok bola zamietnutá a toto

rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť. Aktuálne konanie sa týka novej žiadosti navrhovateľky zo dňa 29. mája 2012, kedy bol zdravotný stav navrhovateľky znova komplexne posudzovaný, a to hneď niekoľkokrát (na základe žiadosti o invalidný dôchodok, na základe podania opravného prostriedku, na základe dožiadania krajského súdu). Bol posudzovaný dvoma rôznymi posudkovými lekármi, ktorí dospeli vždy k rovnakému záveru. Odvolací súd nemá pochybnosti o správnosti týchto záverov, nakoľko tieto posudky sú zrozumiteľné, logické a bez rozporov. Z jednotlivých posudkov vyplýva, že posudkoví lekári odborne posúdili a vyhodnotili zdravotný stav navrhovateľky a zhodne dospeli k záveru, že zhoršenie zdravotného stavu navrhovateľky nie je na takej úrovni, ktorá by podľa § 71 zákona zakladala vznik invalidity.

Na základe výsledkov vykonaného dokazovania, podľa názoru odvolacieho súdu, krajský súd dôvodne považoval rozhodnutia odporkyne za správne a odvolaniu navrhovateľky nevyhovel. O zákonnosti takéhoto postupu nemal pochybnosti ani Najvyšší súd Slovenskej republiky a preto jeho rozsudok ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 250l ods. 2 a § 224 ods. 1 OSP tak, že ich náhradu navrhovateľke nepriznal, pretože v odvolacom konaní nebola úspešná.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.